

Afstemning

§§ 1-16, ændringsforslaget og § 17, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 191: Forslag til lov om administrationen af tilskud fra Den Europæiske Socialfond.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).

(Fremsat 24/1 96. Første behandling 31/1 96. Betænkning 27/3 96).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Tom Behnke (FP):**

Der skal ikke være tvivl om, at Fremskridtspartiet for så vidt altid har været imod Den Europæiske Socialfond. Fremskridtspartiet har alligevel indstillet lovforslaget her til vedtagelse, da der er tale om, at man får strammet op på nogle af de kontrolfunktioner, der er, således at der ikke er den omfattende svindel med Den Europæiske Socialfond.

Ikke desto mindre skal jeg anmode om, at forslaget kommer tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, og det skyldes, at jeg her i påsken fik oplysning om, at der er kommet en beretning fra Revisionsretten, som jo netop holder øje med det her område, og den beretning viser, at ministerens forslag her ikke er tilstrækkeligt til, at der bliver dæmmet op for den svindel, der foregår.

Beretningen viser, at man i Danmark bl.a. bruger arbejdsløshedsunderstøttelsen som et udtryk for deltagerbetaling, altså for den offentlige betaling til kurserne, og dermed får man en statuslinje, der går i nul, og dermed får man langt større tilskud fra EU, end det var meningen. For meningen var jo, at der skulle gives 50 pct. tilskud fra EU, og at 50 pct. så skulle være offentlig ydelse til deltagerbetaling og ikke til arbejdsløshedsunderstøttelse.

Det er nogle af de ting, som vi godt vil have belyst lidt nærmere, og derfor skal jeg anmode om, at forslaget kommer tilbage til udvalget mellem anden- og tredjebehandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 180: Forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer. (Fratrædelsesgodtgørelser).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).

(Fremsat 17/1 96. Første behandling 26/1 96. Betænkning 27/3 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Bertel Haarder (V):

Til orientering for Tingets medlemmer vil jeg gerne oplyse, at netop den sag om brug af danske arbejdsløshedsdagpenge som nationalt bidrag til EU's strukturfonds projekter i Danmark agter jeg at rejse over for den relevante kommissær. Jeg gør det i morgen, og jeg gør det, fordi jeg synes, at de svar, som arbejdsministeren har givet til fru Kirsten Jacobsen fra Fremskridtspartiet, absolut ikke har været fyldestgørende.

Derfor vil jeg spørge arbejdsministeren, før hun går på talerstolen, om hun har et eller andet at tilføje, før jeg nu går videre til Kommissionen med denne sag. For det kan ikke være sådan, at man f.eks. i lande, der har private arbejdsløshedsforsikringsordninger, kan betragte udbetalinger fra disse private arbejdsløshedsforsikringsordninger som et nationalt bidrag. Og det kan heller ikke være sådan, at bare fordi man i Danmark lader det offentlige betale størsteparten af arbejdsløshedsforsikringen, gælder der pludselig helt andre regler i Danmark.

Den tror jeg ikke på, og det vil jeg altså meget gerne efter aftale med fru Kirsten Jacobsen forfølge over for Kommissionen, og jeg vil som sagt gerne spørge arbejdsministeren, om hun har et sidste ord at give, før sagen går til højere dommer.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

For det første vil jeg sige tak for hr. Tom Behnkes første udsagn om, at selv om hr. Tom Behnke og Fremskridtspartiet ikke ser nogen nytteværdi i Socialfonden, vil man alligevel gerne være med til at lave en rammelovgivning, som giver os en større mulighed for synlighed, akkuratesse og gennemskuellighed og dermed også for folkelig forståelse for mange af de projekter, som faktisk finansieres via Den Europæiske Socialfond. Så tak for den tilkendegivelse.

Til det andet, som hr. Tom Behnke siger, og som hr. Bertel Haarder også er inde på, så er det jo helt rigtigt, at der i lang tid har været en udveksling af spørgsmål og svar fru Kirsten Jacobsen og mig imellem, og dér har jeg sådan set ikke noget nyt at tilføje i forhold til de svar ud over en meget klar politisk tilkendegivelse af, at vi selvfølgelig skal administrere Socialfonden på en måde, som er i overensstemmelse med de regler, der er i Kommissionen.

Det har hidtil været sådan, at med hensyn til projekter - det kan være uddannelsesprojekter, det kan være jobtræningsprojekter, det kan

være udmærkede projekter, som bringer folk i arbejde i stedet for at gå i ledighed - har man indtil dette øjeblik haft en accept af, at dagpenge talte med som national finansiering. Det har været retstilstanden indtil dette øjeblik og indtil videre i hvert fald, og den synes jeg, at man skal anerkende.

Hvis der forekommer at være tale om en ny retstilstand fra Kommissionens side eller fra, hvad kan man sige, en ny vurderings side, jamen så er det klart, at så retter jeg som minister ind på en retstilstand, som er i overensstemmelse både med gældende dansk ret og gældende EU-ret. Anderledes kan det selvfølgelig ikke være. Men jeg vil meget gerne drøfte sagen videre med hr. Bertel Haarder, inden den går videre til Kommissionen. Det synes jeg sådan set er relevant nok, for jeg tror egentlig ikke, at partiet Venstre og regeringen er uenige med hinanden i, at de her regler selvfølgelig skal overholdes til punkt og prikke, hvad der faktisk også er sket indtil dette øjeblik.

Bertel Haarder (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for, at hun her fra talerstolen i modsætning til i de skriftlige svar åbent erkender, at der måske er et problem, og jeg skal gerne bidrage til at få det kortlagt. Men hvis det nu viser sig, at det ikke blot er en retstilstand, der fra indeværende tidspunkt ændres af Kommissionen, men at det faktisk er en retstilstand, der har været gældende hele tiden, og som Danmark har brudt, så agter jeg nu alligevel at fare lidt frem mod ministeren i den sags anledning.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det var nu lidt af en overfortolkning, hr. Bertel Haarder gjorde sig skyldig i i den første bemærkning, nemlig at jeg skulle have erkendt, at der var sket nogen fejl. Det gør jeg faktisk ikke, fordi det er der ikke.

Det er der faktisk ikke. Vi har løbende haft drøftelser med Kommissionen om administrationen af Socialfonden, netop fordi vi er optaget af, at der ikke skal kunne rettes kritik mod den, og det har heller ikke været tilfældet indtil dette øjeblik. Jeg vil selvfølgelig følge udviklingen yderligere, men jeg kan høre på hr. Bertel Haarder, at hr. Bertel Haarder gerne vil have en sag at køre med, og så kan jeg jo hverken gøre fra eller til.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg synes, den allersidste bemærkning var usædvanlig perfid og uanstændig over for et parlament, hvis opgave det er at kontrollere, om ministrene forvalter bestemmelserne lovmæssigt, så den vil jeg tillade mig at se bort fra.

I øvrigt synes jeg, det er helt rimeligt, når et parti, der ikke selv har medlemmer af Europa-Parlamentet og ikke kan komme videre med sagen over for den danske minister, kontakter et medlem fra andre partier i Europa-Parlamentet, som kan gå videre til Kommissionen. Jeg synes, det hele er kørt efter bogen, og i øvrigt har det været 14 måneder nu, så jeg synes også, der har været stor langmodighed hos både fru Kirsten Jacobsen og andre, der har dyrket denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-14, ændringsforslaget og § 15, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 192: Forslag til lov om ændring af lov om uddannelses- og erhvervsvejledning. (Ændring af reglerne for sammensætning af Rådet for uddannelses- og erhvervsvejledning og udvidelse af rådets opgaver).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).

(Fremsat 24/1 96. Første behandling 31/1 96. Betænkning 27/3 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til statsministeren og økonomiministeren:

»Hvad kan statsministeren og økonomiministeren på baggrund af betænkningen »Demokrati og åbenhed om pensionsinstitutternes investeringsbeslutninger« oplyse om regeringens planer om demokratisering af lønmodtagerfondene, ATP, LD og pensionskasserne?« Af Aage Frandsen (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 12/1 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 18/1 96).

Begrundelse

Aage Frandsen (SF):

Den umiddelbare anledning til, at SF har ønsket denne forespørgsel, er Betænkning nr. 1306, »Demokrati og åbenhed om pensionsinstitutternes investeringsbeslutninger«, der er et resultat af det udvalgsarbejde, som har været iværksat under Økonomiministeriet og reelt er et resultat af forespørgselsdebatten den 19. april 1994, som SF tog initiativ til.

Alene af den grund er det nærliggende for SF at rejse denne forespørgsel om, hvad regeringen vil gøre på baggrund af betænkningen med hensyn til at skabe større åbenhed og øget demokrati i lønmodtagerfondene. Men gennem hele partiets levetid har SF været stærkt optaget